

[Stærmose.]

ling, hvor det eneste Forslag til Ændring er det, der foreligger fra socialdemokratisk Side. Nu forudsætter vi jo, at der som Resultat af Udvalgsbehandlingen kommer et Forslag frem om en Ændring af Regeringens Forslag, saadan at 21 Aars Valgretsaldere bliver indføjet i det, og vi vil da fra vor Side tage det Standpunkt, at vi, naar 21 Aars Valgretsaldere er indføjet i Regeringens Forslag, vil stemme for det.

Jeg skal ikke komme ind paa Betragtninger over 21 Aars Valgretsaldere Berettigelse. De Betragtninger og Argumenter, som vi fra vor Side kunde fremføre, er allerede blevet nævnt under denne Forhandling af forskellige ærede Ordførere. Vi finder, at 21 Aars Valgretsaldere, som vi ogsaa har udtalt os meget klart for i denne Sommer og ved Valget for nylig, er saa stærkt berettiget, at vi i Virkeligheden finder det umuligt at føre en velbegrunder Argumentation mod denne Valgret. Med dette Forbehold af, at 21 Aars Valgretsaldere indføres, kan vi fra vor Side tilslutte os det af Regeringen fremsatte Lovforslag.

Norlev: Jeg skal ikke trætte det høje Ting med lange Udredninger, men bl. a. fordi det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i sin Opregning af Partiernes Stilling enten har glemt Retsforbundet eller ikke bemærket vort tidligere udtalte Standpunkt i denne Sag, finder jeg det nødvendigt at sige et Par Ord derom. Jeg vil da gentage, hvad jeg sagde i min Ordførertale ved Finanslovdebatten, at vi er Tilhængere af 21 Aars Valgretten, og vi haaber, at Enighed derom kan naas, baade naar der er Tale om Valg til de kommunale Raad og til Rigsdagen. Vi beklager, at der ikke i Øjeblikket synes at være Enighed om at indføre 21 Aars Valgretten til de kommunale Raad efter det Forslag, der nu her er fremsat, men hvis der ikke skulde kunne naas Enighed, saa maa efter vor Mening Afgørelsen udskydes. Af to Grunde.

For det første anser vi en Forfatningsændring for overmaade vigtig, og en Forfatningsændring maa jo omfatte mere end Spørgsmaalet om Valgretsaldere. Med Erfaringerne fra Folkeafstemningen i 1939 in mente maa vi være af den Opfattelse, at det er ganske nødvendigt for en god Løsning af Forfatningsspørgsmaalet, at der naas til Enighed, i hvert Fald mellem de store Partier, om dette Spørgsmaal, saaledes at det ikke paa ny skal blive Sofavælgerne, der faar det afgørende Ord og maaske spolerer

det hele. Vi anser det derfor for meget vigtigt, ja, for nødvendigt, at vi kan gaa til Forhandling om Forfatningsændringen, uden at noget Parti skal kunne sige, at Resultatet paa Forhaand er foregrebet mod deres Vilje. Det vil kun skade det endelige Resultat.

Men for det andet mener vi, at det maa ligge under Folketingets Værdighed at gøre hele dette Spørgsmaal til et stort politisk Spørgsmaal. Vi glæder os over de Henstillinger om Forhandlingsvillighed, som er udtalt her baade af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, og kan ganske slutte os til disse Henstillinger. Vi haaber, at der i det Udvalg, der nu skal nedsættes, maa kunne naas til Enighed om en Løsning, som er Tinget værdig, og som kan være til Gavn for Vælgerne ved det kommende Valg til Kommunalraadene. Parlamentarisk er Stillingen jo den, at Rigsdagen har godkendt Venstres Regering, men saa maa Rigsdagen ogsaa tage Konsekvensen deraf, og kan der, hvad vi vilde meget beklage, i det kommende Udvalg ikke opnaas Enighed om dette Spørgsmaal, saa mener vi, at der maa tages det Hensyn til Regeringens Standpunkt, at Spørgsmaalet udskydes og afgøres gennem den Forhandling om en Forfatningsændring, som er bebudet. Der er jo Mennesker, der skal have lang Tid til at besinde sig, og jeg tror, at Venstres Vælgere for en meget stor Del hører til den Slags Mennesker. Jeg er ganske sikker paa, at 21 Aars Valgretten skal vi nok naa frem til, men skulde det vise sig, at der ikke kan naas til Enighed i det kommende Udvalg, saa maa vi give Venstres Vælgere den Tid til Selvebesindelse, som er nødvendig, for at vi som endeligt Resultat kan faa 21 Aars Valgretsaldere baade til Rigsdag og ved kommunale Valg. Om en Folkeafstemning vil være et godt Middel til Løsning af den Konflikt, der tilsyneladende her er opstaaet, tør jeg ikke rigtig afgøre. Den kan nemlig ogsaa blive et farligt Middel for Sagens Løsning i det hele, for den kan jo give et negativt Resultat, og hvis den gør det, bliver det meget vanskeligere i de kommende Forhandlinger om en Forfatningsændring at faa gennemført 21 Aars Valgretsaldere. Derfor siger jeg blot som Ord til Overvejelse: jeg tør ikke sige paa Forhaand, om Folkeafstemning vil være et godt Middel til Løsning af dette Problem.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.